

[Christmas Møller.]

dette Omraade, en Agitation, som det ærede Medlem Hr. Thomsen jo meget godt selv ved ikke er noget som helst andet end Agitation og ikke har noget som helst med Virkeligheden at gøre.

Men det ærede Medlem skulde, som sagt, tænke lidt over Ministerpensionister — for det maa da være meget værre, Pensionerne gør man jo ikke noget Arbejde for —, naar han ønsker, at Lønningerne ikke maa overstige 6 000 Kr.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen sagde, at den Valutapolitik, der var ført fra 1924 til Dato, var forfejlet. Hvem lavede Valutaloven af 20. December 1924? Det gjorde den nuværende Statsminister, som ogsaa da var Statsminister, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som den Gang var Medlem af Landstinget. Hvem lavede Valutacentralen — hvordan var det, det lød: Dette enestaaende Apparat i hele den civiliserede Verden? Det er nu lidt meget sagt, for de Restriktioner, de har i Norge under en anden Form, er ogsaa meget indgribende, og det samme gælder Tyskland. Opfinderen af Valutacentralen — det maa dog det ærede Medlem Hr. Thomsen vide — er hans Partiformand det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Og hvad angaar den Kronopolitik, der i øvrigt er ført igennem hele denne Periode, saa er der jo ikke sket noget som helst paa dette Omraade, som er i Uoverensstemmelse med, hvad Partiet Venstre har ønsket.

Det ærede Medlem Hr. Thomsen fremførte et eneste Eksempel paa en anden økonomisk Politik, nemlig Frankrigs. Jeg tror, det vilde være meget urimeligt at sige, som det ærede Medlem gjorde, at Frankrig var blevet rigt, fordi det satte Franc'en ned med 80 pCt., stabiliserede den ved 20. Man kan overhovedet ikke sammenligne de franske Forhold — mægtig Laanepolitik, mægtige Udgifter som Følge af Krigen, Sedler for svimlende Milliardbeløb — med en økonomisk Politik i et Land, hvor saadanne Forhold ikke er til Stede, men hvor man dog søger at sætte Landets Valuta ned.

Jeg vender mig dernæst med et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Holstein. Det ærede Medlem er jo valgt til Repræsentant for Partiet Venstre i Genève, og han maa vel siges at have ganske særlige Forpligtelser som Repræsentant for Landets næststørste Parti i Retning af at prøve paa at forme sine Udtryk og sin Tale paa et saa vigtigt Omraade som dette forsigtigt. Man har Lov til at spørge, om det ærede Medlem Hr. Holstein nu ogsaa talte paa

det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Vegne, for jeg synes, at det ærede Medlems Tale paa visse Omraader var saa udæskende og i visse Henseender var af en saadan Karakter, at det ærede Medlem skulde have vist større Forsigtighed, end han gjorde.

Jeg synes ogsaa, man maa sige til det ærede Medlem, at han jo dog ikke kan være blind for, at det Uniformsforbud, som han vendte sig saa voldsomt imod, er Venstrepartiet en stærk Tilhænger af. Det ærede Medlem Hr. Holstein kan heller ikke være blind for, at Vanskelighederne med at skaffe et tilstrækkeligt Værn i Sønderjylland staar i Forbindelse med den 1932-Ordning, som det ærede Medlem har forsvaret saa stærkt, og viser, at denne Ordning ikke er tilfredsstillende.

Det ærede Medlem gjorde paa dette Omraade en Bemærkning, som jeg er enig med ham i. Ogsaa jeg mener, at hvis det viser sig at være rigtigt, at de oprindelig planlagte Efteraarsmanøvrer skal holdes et andet Sted i Landet end dér, hvor de oprindelig var bestemt at skulle foregaa, saa er det en Fejl. Jeg mener, at man absolut ikke skal ændre i sine Dispositioner paa en saadan Maade, som det vistnok her er ved at ske.

Inden jeg gaar over til at svare det ærede Medlem Hr. Holstein yderligere, hvad jeg vil gøre saa kort som muligt ved samtidig at svare det ærede Medlem Hr. Krag, vil jeg gerne gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Schmidt. Det ærede Medlem sagde, at han ønskede at vende tilbage til Tyskland. Dertil er der jo intet at sige, det kan det ærede Medlem for saa vidt gøre, om han lyster. Men det ærede Medlem Hr. Schmidt, som i Dag — hvad jeg gerne vil understrege, hvad man bør lægge Mærke til — talte skarpere, end han nogen Sinde før i sin 12—13-aarige Rigsdagsperiode har talt her i Salen, bør dog besvare et Spørgsmaal. I Udtrykket: at vende tilbage til Tyskland ønsker det ærede Medlem vel ikke at lægge anden Mening end den, at det er Folkets Flertal, som skal bestemme Grænsen, saaledes som den blev bestemt i 1920? Jeg kunde forstaa det, hvis det ærede Medlem sagde, at et Folkeflertal skal have Lov til at hidføre en Ændring. Men derom er der jo slet ikke Tale, der foreligger ikke ringeste Antydning i den Retning, og det ærede Medlem Hr. A. Svenssons Ord, som jeg naturligvis fuldkommen kan slutte mig til, viser jo ogsaa dette. Derfor har jeg ogsaa Lov til at sige, at man vel maa forstaa det ærede Medlem Hr. Schmidts Tale